

Minister Rodziny i Polityki Społecznej

BPD-I.059.4.2023.MD

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan
Profesor Tomasz Grodzki
Marszałek Senatu
Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

odpowiadając zgodnie z właściwością na oświadczenie złożone przez senator Alicję Chylicką podczas 59 posiedzenia senatu RP w dniu 22 lutego 2023 r. dotyczące zbyt małej liczby urodzeń dzieci i ich ochrony, uprzejmie informuję .

Ministerstwo Rodziny i polityki Społecznej prowadzi aktywną politykę prorodzinną wspierającą decyzje o posiadaniu dzieci.

W 2016 r. wprowadzony został program „Rodzina 500+”, który stanowi podstawową i powszechną formę wsparcia polskich rodzin. Dzięki kwocie świadczenia 500+ program ma realny wpływ na budżety polskich rodzin oraz przyczynia się do łatwiejszego podejmowania decyzji przez rodziców o urodzeniu dziecka. Rodziny z dziećmi stały się zamożniejsze i pojawiły się lepsze perspektywy ich rozwoju. Rolę tego programu dodatkowo wzmocniło nadanie mu w lipcu 2019 r. powszechnego charakteru, tj. zniesienie kryterium dochodowego na pierwsze dziecko, dzięki czemu znacząco rozszerzył się krąg osób, które pobierają świadczenie wychowawcze. To 6 000 zł rocznego wsparcia dla dziecka, do ukończenia 18 roku życia. W ramach realizacji programu „Rodzina 500+” od początku jego funkcjonowania do końca stycznia 2023 r. do rodzin trafiło 220 mld zł, wsparciem objętych jest 7 mln dzieci.

Biorąc pod uwagę okres obowiązywania Programu „Rodzina 500+”, tj. lata 2016–2021, łącznie liczba urodzeń w tym czasie wyniosła ponad 2,23 mln i była ona o 87,5 tys. wyższa niż w wariantcie wysokim prognozy demograficznej Głównego Urzędu Statystycznego. Należy podkreślić, że oczekiwanym skutkiem wprowadzenia świadczenia wychowawczego nie jest regularny, tj. obserwowany co roku, wzrost liczby urodzeń. Według prognozy GUS, liczba urodzeń w Polsce będzie w najbliższych latach spadała, w związku ze zmniejszającą się liczbą kobiet w wieku prokreacyjnym. Oczekiwanym efektem wprowadzenia świadczenia wychowawczego jest przede wszystkim to, że spadek ten nie będzie tak znaczny, jak przewidywano.

Należy zwrócić uwagę na wzrost udziału dzieci urodzonych jako trzecie i kolejne w ogólnej liczbie urodzeń, który w 2021 r. wyniósł 21,7%, co w porównaniu do 2015 r. oznacza wzrost o 6,9 punktów procentowych, zaś udział urodzeń czwartych i kolejnych w okresie 2015–2021 wzrósł z 4,2% do 6,5%, a więc o więcej niż połowę.

Ponadto, stale rozwijany jest resortowy program „MALUCH+”, stanowiący odpowiedź na zgłaszane przez rodziców zapotrzebowanie na miejsca w instytucjonalnych formach opieki nad dziećmi w wieku do lat 3. Poprzez wspieranie tworzenia i funkcjonowania miejsc opieki przyczynia się do zwiększenia ich dostępności pod względem finansowym i terytorialnym. Dostępność miejsc opieki w żłobkach, klubach dziecięcych i u dziennych opiekunów pozwala rodzicom na powrót na rynek pracy po okresie sprawowania osobistej opieki nad dziećmi umożliwia godzenie życia zawodowego z rodzinnym.

Program „MALUCH+” pierwszy raz ogłoszono w 2011 r. Na program „MALUCH” w 2015 r. przeznaczono w ustawie budżetowej kwotę 151 mln zł, tj. o 50 mln zł więcej niż w roku 2014. Od 2018 r. na program przeznacza się do 450 mln zł rocznie. Zaangażowanie takich środków finansowych przyczynia się do wzrostu liczby instytucji i miejsc opieki. Od 2011 r. przy współudziale środków programu powstało ok. 79,8 tys. miejsc, przy czym aż 86% z nich w latach 2015-2021. Liczba miejsc opieki dofinansowanych w wyniku realizacji Programu „MALUCH” w 2015 r. wynosiła 28 543.

Na realizację programu „MALUCH+” 2021 przeznaczono kwotę 450 mln zł, w tym 298,6 mln zł z rezerwy celowej, a 150 mln zł z Funduszu Pracy. W ramach programu „MALUCH+” w 2021 r. z budżetu państwa wydatkowano 236,1 mln zł, a ze środków Funduszu Pracy 94,1 mln zł. Ze środków programu w 2021 r. powstało ok. 9,2 tys. nowych miejsc opieki, a ok. 71 tys. miejsc opieki otrzymało dofinansowanie do pobytu, w tym 515 miejsc dla dzieci niepełnosprawnych lub wymagających szczególnej opieki.

Obecnie Program „MALUCH+” został przekształcony w program długofalowy na lata 2022-2029. „MALUCH+” jest programem integrującym środki europejskie – środki z Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększenia Odporności (KPO) oraz z programu Fundusze Europejskie dla Rozwoju Społecznego (FERS) finansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego Plus w ramach perspektywy finansowej 2021-2027 – a także środki budżetu państwa. Budżet programu wynosi 5,5 mld zł, co zapewnia większe wsparcie w utworzeniu i dofinansowaniu funkcjonowania miejsca opieki. Tak wysoka pula środków pozwoli na dofinansowanie tworzenia i funkcjonowania 102 tys. miejsc opieki.

Od 1 stycznia 2022 r. rozpoczęto realizację Rodzinnego Kapitału Opiekuńczego, który jest świadczeniem wypłacanym rodzicom na wsparcie w opiece nad drugim dzieckiem w okresie od 12. miesiąca życia tego dziecka do końca miesiąca w którym dziecko to kończy 35. miesiąc życia. W sumie to 12 tys. zł wsparcia, a rodzice sami wybierają, czy chcą otrzymywać po 1 tys. zł miesięcznie przez rok, czy po 500 zł miesięcznie przez dwa lata. Powyższe wsparcie jest niezależne od dochodów rodziny, a rodzinny kapitał opiekuńczy nie podlega opodatkowaniu. Wydatki budżetu państwa z tytułu wypłaty rodzinnego kapitału opiekuńczego do końca 2022 r. wyniosły 3,5 mld zł. W tym okresie rodzinny kapitał opiekuńczy został przyznany na 609 tys. dzieci.

Uchwalona przez Sejm w dniu 1 grudnia 2022 r. nowelizacja Kodeksu pracy wprowadza do tego kodeksu rozwiązania prawne umożliwiające wykonywanie pracy zdalnej w tym co do zasady wiążący pracodawcę wniosek o pracę zdalną dla pewnych grup pracowników, m.in. dla:

- kobiety w ciąży,
- pracownika wychowującego dziecko do ukończenia przez nie 4. roku życia,
- pracownika sprawującego opiekę nad innym członkiem najbliższej rodziny lub inną osobą pozostającą we wspólnym gospodarstwie domowym, posiadającymi orzeczenie o niepełnosprawności albo orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności,
- pracownika-rodzica dziecka legitymującego się orzeczeniem o niepełnosprawności albo orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności.

Pracodawca będzie mógł odmówić uwzględnienia wniosku o pracę zdalną pracownika, o którym mowa powyżej, jedynie jeżeli nie będzie to możliwe ze względu na organizację pracy lub rodzaj pracy wykonywanej przez pracownika. Przepisy ustawy dotyczące pracy zdalnej weszły w życie z dniem 7 kwietnia br.

Przepisy o pracy zdalnej pomogą w lepszym godzeniu obowiązków rodzinnych i zawodowych kobietom w ciąży i rodzicom opiekującym się dziećmi do 4 r. ż., co może znacznie przyczynić się do decyzji o posiadaniu kolejnych dzieci.

Ustawa o zmianie ustawy – Kodeks pracy oraz niektórych innych ustaw, mająca na celu wdrożenie do polskiego porządku prawnego postanowień m.in. dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1158 z dnia 20 czerwca 2019 r. w sprawie równowagi między życiem zawodowym a prywatnym rodziców i opiekunów oraz uchylającej dyrektywę Rady 2010/18/UE, została w dniu 9 marca br. uchwalona przez Sejm RP. Natomiast w dniu 26 kwietnia 2023 r. ustawa weszła w życie.

Zgodnie z przedmiotową ustawą do Kodeksu pracy zostały wprowadzone przede wszystkim:

1. Nowe rozwiązania **w zakresie urlopu rodzicielskiego** tj.:
 - a) wprowadzenie dla pracownic i pracowników indywidualnego prawa do urlopu rodzicielskiego,
 - b) podwyższenie wymiaru urlopu rodzicielskiego (do 41 tygodni – w przypadku urodzenia jednego dziecka przy jednym porodzie albo do 43 tygodni – w przypadku bliźniaków) z jednoczesnym wprowadzeniem nieprzenoszalnej części tego urlopu w wymiarze do 9 tygodni dla każdego z rodziców,
 - c) podwyższenie wymiaru urlopu rodzicielskiego dla pracownika – rodzica dziecka posiadającego zaświadczenie, o którym mowa w art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 4 listopada 2016 r. o wsparciu kobiet w ciąży i rodzin „Za życiem”; po zmianach wprowadzonych ww. ustawą będą oni mieli prawo do urlopu rodzicielskiego w celu sprawowania opieki nad tym dzieckiem w wymiarze do: 65 tygodni – w przypadku urodzenia jednego dziecka przy jednym porodzie albo 67 tygodni – w przypadku urodzenia dwojga lub więcej dzieci przy jednym porodzie,
 - d) zniesienie konieczności wykorzystywania urlopu rodzicielskiego bezpośredniego po urlopie macierzyńskim,
 - e) podwyższenie wysokości zasiłku macierzyńskiego za cały okres urlopu rodzicielskiego do 70% podstawy wymiaru zasiłku.
2. **Urlop opiekuńczy** – urlop bezpłatny, będzie przysługiwał pracownikowi w ciągu roku kalendarzowego, w wymiarze 5 dni, w celu zapewnienia osobistej opieki lub wsparcia osobie będącej członkiem rodziny lub zamieszkującej w tym samym gospodarstwie domowym, która wymaga opieki lub wsparcia z poważnych względów medycznych.
3. **Zwolnienie od pracy w wymiarze 2 dni albo 16 godzin z powodu działania siły wyższej** w pilnych sprawach rodzinnych spowodowanych chorobą lub wypadkiem, jeżeli niezbędna jest natychmiastowa obecność pracownika. W okresie tego zwolnienia od pracy pracownik zachowywał będzie prawo do wynagrodzenia w wysokości połowy wynagrodzenia.
4. Rozwiązania pozwalające powszechniej korzystać rodzicom i opiekunom z **elastycznej organizacji pracy**. Pracownik wychowujący dziecko, do ukończenia przez nie 8. roku życia, a także pracownik uprawniony do ww. urlopu opiekuńczego, będą mogli złożyć wniosek o skorzystanie z elastycznej organizacji pracy.

Za elastyczną organizację pracy będzie uważać się pracę zdalną, system przerywanego czasu pracy, system skróconego tygodnia pracy, system pracy weekendowej, ruchomy czas pracy, indywidualny rozkład czasu pracy oraz obniżenie wymiaru czasu pracy. Pracodawca rozpatrując wniosek pracownika będzie brał pod uwagę zarówno potrzeby pracownika, w tym termin oraz przyczynę konieczności korzystania z elastycznej organizacji pracy, a także potrzeby i możliwości pracodawcy, w tym konieczność zapewnienia normalnego toku pracy, organizację pracy lub rodzaj pracy wykonywanej przez pracownika. Pracodawca będzie informował pracownika w postaci papierowej lub elektronicznej o uwzględnieniu wniosku albo o przyczynie odmowy uwzględnienia wniosku, albo o innym możliwym terminie zastosowania elastycznej organizacji pracy niż wskazany we wniosku, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku.

5. Wprowadzono **ochronę stosunku pracy w trakcie korzystania z uprawnień rodzicielskich** poprzez zakazanie prowadzenia wszelkich przygotowań do zwolnienia pracowników, jak również wypowiedzania i rozwiązywania stosunku pracy w okresie ciąży i okresie urlopu macierzyńskiego, a także od dnia wystąpienia przez pracownika z wnioskiem o udzielenie urlopu związanego z rodzicielstwem do dnia zakończenia tego urlopu, a jak również z powodu wystąpienia z wnioskiem o elastyczną organizację pracy.
6. Ponadto, wydłużony został z 4. do 8. roku życia wiek dziecka, do ukończenia którego pracodawca może polecać pracownikowi pracę w godzinach nadliczbowych i w porze nocnej, zatrudniać w systemie przerywanego czasu pracy oraz delegować poza stałe miejsce pracy tylko za zgodą pracownika (rozwiązanie wykraczające poza dyrektywę 2019/1158).

Dla zaplanowania i realizacji długofalowej polityki demograficznej, mającej na celu przeciwdziałanie negatywnym trendom została przygotowana Strategia Demograficzna 2040, która dnia 15 listopada 2022 r. została przyjęta przez Radę Ministrów. Z uwagi na to, że główną przyczyną niepokojących zjawisk jest niska dzietność, jej zwiększenie do poziomu zbliżonego do zastępowalności pokoleń do roku 2040 jest celem głównym w Strategii.

Należy jednak pamiętać, że korzystne zmiany demograficzne zależne są od dużej liczby różnorodnych czynników gospodarczych, społecznych i kulturowych, które wpływają na tworzenie się rodzin, zaspokojenie ich potrzeb i decyzje dotyczące liczby dzieci.

W Strategii zostało zidentyfikowanych 10 obszarów wpływających na decyzję o posiadaniu dzieci i zaproponowano 12 kierunków interwencji w ramach 3 celów szczegółowych. Są nimi:

Cel I. Wzmocnienie rodziny

1. Zabezpieczenie finansowe rodzin
2. Wsparcie w zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych rodzin
3. Wsparcie trwałości rodzin
4. Popularyzacja kultury sprzyjającej rodzinie
5. Wzmocnienie współpracy z III sektorem i innymi podmiotami działającymi na rzecz rodziny

Cel II. Znoszenie barier dla rodziców chcących mieć dzieci

6. Rozwój form opieki nad dziećmi
7. Rozwój rynku pracy przyjaznego rodzinie
8. Poprawa jakości i organizacji edukacji
9. Rozwój opieki zdrowotnej
10. Rozwój infrastruktury i usług potrzebnych rodzinom

Cel III. Podniesienie jakości zarządzania i wdrażania polityk

11. Podniesienie jakości zarządzania i wdrażania polityk na szczeblu centralnym
12. Podniesienie jakości zarządzania i wdrażania polityk na szczeblu samorządowym.

W rezultacie powstał katalog 104 różnych działań, z których wiele jest lub będzie realizowanych w najbliższym czasie.

Pragnę dodać, że cele demograficzne polegające na kształtowaniu postaw prorodzinnych wśród ogółu społeczeństwa realizuje program „Po pierwsze rodzina!” prowadzony przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej, który powstał w 2020 r. z inicjatywy Pełnomocnika Rządu do Spraw Polityki Demograficznej. Promuje on wartości rodzinne w kampaniach społecznych i rządowych oraz wspiera działania organizacji pozarządowych na rzecz rodzin.

Demografowie zwracają uwagę, że kluczowe jest kompleksowe i trwałe wdrażanie polityki prorodzinnej. Dlatego wszystkie realizowane przedsięwzięcia wymagają długofalowych działań dla osiągnięcia wzrostu dzietności, aby zahamować spadek ludności. Wierzymy, że nam wszystkim zależy na wsparciu działań na rzecz odnowy demograficznej kraju.

Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej koordynuje działania z obszaru przeciwdziałania przemocy domowej, wynikające z przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (Dz. U. z 2021 r. poz. 1249) oraz postanowień Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie na rok 2023.

Zadania te dotyczą głównie działań o charakterze profilaktycznym, interwencyjnym i naprawczym, a ich głównym celem jest zapewnienie bezpieczeństwa osobom i rodzinom w tym dzieci, uwikłanym w przemoc.

W ramach ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie wobec osób doznających przemocy, w tym wobec dzieci, realizowane są działania polegające między innymi na:

- zapewnieniu dziecku doznającemu przemocy pomocy w formie poradnictwa psychologicznego, medycznego, prawnego, socjalnego, interwencji kryzysowej i wsparcia,
- udzieleniu bezpłatnej pomocy w postaci zapewnienia bezpiecznego schronienia w specjalistycznym ośrodku wsparcia dla ofiar przemocy w rodzinie,
- zakazaniu kontaktowania się sprawcy przemocy z ofiarą oraz nakazanie opuszczenia przez sprawcę lokalu mieszkalnego bez względu na fakt czy jest on jego właścicielem czy też nie,
- zapewnieniu możliwości uzyskania bezpłatnego zaświadczenia lekarskiego określającego przyczynę i rodzaj uszkodzeń ciała związanych z użyciem przemocy,
- zapewnieniu objęcia pomocą w ramach prac zespołu interdyscyplinarnego oraz grup roboczych w związku prowadzoną procedurą „Niebieskie Karty”.

Małoletni są szczególną grupą osób, która uczestnicząc w aktach przemocy, doznaje traumatycznych doświadczeń, mogących mieć wpływ na ich dorosłe życie. Dlatego też w przepisach ustawy zawarte są szczególne uregulowania dotyczące dzieci i młodzieży, do których można zaliczyć np. szczególny tryb prowadzenia procedury „Niebieskie Karty”. Przedstawiciele jednostek organizacyjnych pomocy społecznej, gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych, policji i ochrony zdrowia i oświaty, którzy w ramach procedury „ Niebieskie Karty” są bezpośrednio zaangażowani w rozwiązywanie problemów związanych z wystąpieniem przemocy wobec osób doznających przemocy w rodzinie, powinni być szczególnie przygotowani do rozpoznawania problemu przemocy w rodzinie i podejmowania koniecznych działań.

Należy zgodzić się ze stwierdzeniem Pani Senator, iż najmniejsza liczba procedur „Niebieskie Karty” jest wszczynana przez przedstawicieli ochrony zdrowia – w tym zakresie wiodący są Policjanci i pracownicy socjalni jednostek organizacyjnych pomocy społecznej. Jednak, jak wskazują obowiązujące przepisy prawa, na dalszym etapie prac w ramach procedury „Niebieskie Karty”, przedstawiciele ochrony zdrowia, zawsze udzielają pomocy i wsparcia osobom i rodzinom uwikłanym w przemoc, w ramach zespołów interdyscyplinarnych czy też grup roboczych.

Zdając sobie jednak sprawę z niewystarczających przepisów dedykowanych małoletnim, w projektowanych zmianach do ustawy wprowadza się przepisy, dzięki którym przedstawiciele służb będą mogli stosować metody i narzędzia określone w ustawie, nie tylko do dzieci i młodzieży bezpośrednio doznających przemocy domowej, ale również uczestniczących w aktach przemocy jako świadkowie.

Wskazać należy ponadto na zmodyfikowany, w projekcie ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw, przepis art. 12a, z którego wynika konieczność zapewnienia dziecku ochrony w razie zagrożenia jego życia lub zdrowia, w związku z przemocą domową. W oparciu o powyższą regulację decyzję o zapewnieniu dziecku ochrony podejmuje pracownik socjalny wspólnie z funkcjonariuszem Policji, a także z lekarzem, ratownikiem medycznym lub pielęgniarką.

W takiej sytuacji dziecko jest umieszczane u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej, w rozumieniu art. 115 § 11 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny (Dz. U. z 2022 r. poz.

1138, 1726 i 1855), dającej gwarancję zapewnienia dziecku bezpieczeństwa i należytej opieki, w rodzinie zastępczej, rodzinnym domu dziecka lub instytucjonalnej pieczy zastępczej. Dodatkowo, pracownik socjalny, nie później niż w ciągu 24 godzin, ma obowiązek niezwłocznego powiadomienia sądu opiekuńczego, który decyduje o dalszych losach dziecka. Dla zniwelowania traumatycznych dla dziecka przeżyć związanych ze stosowaniem przemocy w projektowanych przepisach wprowadzono regulację, dotyczącą możliwości obecności i wsparcia psychologa przy zapewnianiu dziecku ochrony w trybie art. 12a.

Z prowadzonej w ramach Krajowego Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie statystyki wynika, że w roku 2021 w trybie art. 12a zapewniono ochronę poprzez:

- umieszczenie u innej niezamieszkującej wspólnie osoby najbliższej - 430 dzieciom;
- zapewnienie pieczy zastępczej - 471 dzieciom;
- opiekę w instytucjonalnej pieczy zastępczej - 607 dzieciom.

Dodatkowo należy wspomnieć, że w związku z przemocą w rodzinie przesłuchano 13 734 dzieci w specjalnie na ten cel przygotowanych przyjaznych pokojach przesłuchań aby minimalizować stres związany z występowaniem przemocy.

Obok wskazanych powyżej zmian w obszarze przeciwdziałania przemocy domowej, które przede wszystkim mają na celu zwiększenie bezpieczeństwa osób doznających przemocy domowej, w tym również ochrony dzieci, należy:

- zmiana dotychczasowej nazwy ustawy „o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie”, na „o przeciwdziałaniu przemocy domowej”, by nie stygmatyzować rodziny i nie wskazywać, że tylko tam dochodzi do aktów przemocy;
- obok przemocy fizycznej, psychicznej i wykorzystywania seksualnego, wprowadzane są dwie kolejne formy przemocy domowej, którym należy przeciwdziałać tj. cyberprzemoc i przemoc ekonomiczną;
- rozszerzenie kręgu osób, na które będą oddziaływać przepisy zmienionej ustawy, zwłaszcza o byłego małżonka, byłego partnera lub innego członka rodziny, niezależnie od faktu zamieszkiwania z osobą stosującą przemoc domową;
- zwiększone zostanie bezpieczeństwo i ochrona osób zagrożonych i doznających przemocy domowej, w szczególności poprzez bardziej indywidualne i podmiotowe podejście do procesu wsparcia i pomagania. W tym zakresie proponuje się utworzenie w gminach grup diagnostyczno-pomocowych, składających się z pracownika socjalnego i policjanta, którzy będą pracować odpowiednio z osobą doznającą przemocy domowej i z osobą tę przemoc stosującą (w obecnych przepisach skład grup roboczych to min. pięciu specjalistów, co nie pozwala na zachowanie podmiotowości i atmosfery zaufania);
- wprowadzenie do przepisów ustawy nowej formy oddziaływania - programów psychologiczno-terapeutycznych, dzięki którym, obok uczestnictwa w programach korekcyjno-edukacyjnych, osoba stosująca przemoc może powrócić do prawidłowych relacji w środowisku domowym;
- w projektowanych zmianach, w tym w ustawie o broni i amunicji, proponuje się regulacje, dzięki którym osoba stosująca przemoc, która posiada broń palną, zostanie jej automatycznie pozbawiona w przypadku wszczęcia procedury Niebieskie Karty;
- wobec osoby stosującej przemoc domową, która uporczywie uchyla się od uczestnictwa w programach korekcyjno-edukacyjnych lub psychologiczno-terapeutycznych, wprowadza się regulacje zarówno do ustawy o przeciwdziałaniu przemocy domowej, jak i Kodeksu wykroczeń, które nałożą na sprawcę przemocy domowej sankcje w postaci: kary ograniczenia wolności bądź grzywny.

Ponadto, zarówno członkowie zespołów interdyscyplinarnych, jak i grup diagnostyczno – pomocowych, po wejściu w życie przepisów, będą zobowiązani do odbycia obowiązkowych szkoleń prowadzonych przez marszałków województw. Jeśli zatem, wśród członków powyższych ciał będą przedstawiciele ochrony zdrowia, zobowiązani oni będą do uczestnictwa w szkoleniach

prowadzonych w oparciu o wytyczne opracowywane przez Ministerstwo Rodziny i Polityki Społecznej raz na dwa lata.

Wejście w życie przepisów uzależnione jest od zakończenia prac parlamentarnych i podpisania zmienionej ustawy przez Prezydenta RP. Założyć jednak można, że ustawa w zmienionym kształcie zacznie obowiązywać w czerwcu bieżącego roku.

Mam nadzieję, że wejście w życie omawianych przepisów i prawidłowe ich wdrożenie do praktyki, przyczyni się do zmniejszenia przemocy domowej, a co za tym idzie, zażegnania kryzysów w środowisku domowym w ich początkowym stadium, dzięki czemu zwiększy się bezpieczeństwo dzieci.

Z wyrazami szacunku

Barbara Socha
Pełnomocnik Rządu
do spraw Polityki Demograficznej
Podsekretarz Stanu
/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/

WYGENEROWANO: 2023-05-05
10:41:34+02:00

WeryfikacjaPodpisu.pl - Usługa zaufania

Elektroniczne Poświadczenie Weryfikacji (EPW)

48c779a5ca5b17fb1f087094c4add1df40fcf58273588559b9fbdc53eada6b10

identyfikator weryfikacji

OŚWIADCZENIE SENATOR ALICJI CHYBICKIEJ.DOCX.XADES

md5: 817b3f92ea374d60c749b24fb7f9fd7d

OŚWIADCZENIE SENATOR ALICJI CHYBICKIEJ.DOCX

md5: cd24658ef1c09e8f250fd5ff5a9b3c08

Nazwy uploadowanych plików

1.

Integralność:	Zachowana - podpisane dane nie zostały zmodyfikowane od czasu ich elektronicznego uwierzytelnienia
Podpisujący:	Barbara Jadwiga Socha
Rodzaj uwierzytelnienia:	Kwalifikowany podpis elektroniczny
Deklarowany czas złożenia podpisu:	2023-04-27 21:58:05+02:00

2023-05-05 10:41:21+02:00

czas weryfikacji

MADKOM SA (KRS: 0000394954)

Dostawca usług zaufania (art. 3, pkt 19 eIDAS)

Niniejsze poświadczenie w oryginale ma postać elektroniczną. Autentyczność poświadczenia sprawdzisz, podając unikalny identyfikator weryfikacji na <https://WeryfikacjaPodpisu.pl>.